U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **E. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj,** se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, o námitce podjatosti vznesené proti členům senátu 11 Ca v řízení o žalobě proti nečinnosti vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ca 113/2009,

takto:

Předsedkyně senátu JUDr. Hana Veberová a soudci Mgr. Marek Bedřich a JUDr. Jitka Hroudová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování v řízení o žalobě proti nečinnosti vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ca 113/2009.

Odůvodnění:

Žalobkyně žalobou ze dne 10. 4. 2009 brojí proti nečinnosti Ministerstva pro místní rozvoj.

Usnesením ze dne 5. 10. 2011, č. j. 11 Ca 113/2009 - 55, městský soud vyloučil k samostatnému projednání návrh, kterým se žalobkyně domáhá zrušení zahájení řízení Městským úřadem Vsetín ze dne 10. 3. 2010, č. j. MUVS-S2787/2010/OUPSŘ-330/Ev-4, a zrušení usnesení Městského úřadu Vsetín ze dne 28. 4. 2010, č. j. MUVS-S2787/2010/OUPSŘ-330/Ev, oboje ve věci stavebních úprav a nástavbě rodinného domu č. p. 363, zpevněných ploch a sjezdů ze silnice I/57 na pozemcích parc. č. 1063 a 1067. Současně byl k samostatnému projednání vyloučen návrh, kterým se žalobkyně domáhá zadostiučinění za nemajetkovou a morální újmu ve výši 1 200 000 Kč za celkovou délku správního řízení v trvání 9 let, a dále návrh na uložení písemné omluvy Ministerstvu pro místní rozvoj.

Městskému soudu v Praze bylo dne 18. 10. 2011 doručeno podání označené jako „Námitka podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s.“ Jeho obsahem je vyslovení nesouhlasu žalobkyní s citovaným usnesením městského soudu.

Předsedkyně senátu JUDr. Hana Veberová a soudci Mgr. Marek Bedřich a JUDr. Jitka Hroudová ve svém písemném vyjádření k námitce podjatosti shodně uvedli, že nemají žádný poměr k věci ani k jejím účastníkům a necítí se v této věci podjati.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci; tento princip jsou proto všichni soudci povinni ctít a naplňovat. Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci mj. i tehdy, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz nález sp. zn. I. ÚS 167/94, sv. 6, nález č. 127 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, dostupné na http://nalus.usoud.cz). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nález sp. zn. II. ÚS 105/01, sv. 23, nález č. 98 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, dostupné na http://nalus.usoud.cz).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

V posuzovaném případě nicméně žalobkyně neuvedla žádné tvrzení či argument, kterým by svoji námitku podjatosti jakkoliv odůvodnila, takže není patrno, zda tuto podjatost spatřuje v subjektivním vztahu jmenovaných soudců k předmětu řízení či jeho účastníkům anebo zda existují objektivní okolnosti ve shora popsaném smyslu. Ve skutečnosti totiž žalobkyně toliko polemizuje s citovaným usnesením městského soudu, což však samozřejmě důvodnou pochybnost o nepodjatosti rozhodujících soudců založit nemůže, jelikož v opačném případě by bylo možno dojít k absurdnímu závěru, že

z pouhého nesouhlasu s procesním postupem či meritorním rozhodnutím soudu lze dovodit podjatost soudců.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud této námitce nemohl přisvědčit.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 věta čtvrtá s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 18. listopadu 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu